

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بختیار پیرخضری

۱۴ جون ۲۰۱۷

جامعه بریتانیا تشنه سوسیالیسم است!

در حاشیه شکست مفتضحانه راست افراطی و موفقیت جناح چپ در انتخابات

ترزا می نخست وزیر بریتانیا، انتخابات پارلمانی را سه سال زودتر از موعد برگزار کرد. دلیلش این بود که فکر می کرد با اکثریت قاطع پیروز می شود و کرسی های بیشتری کسب می کند و در نتیجه با قدرت بیشتری هم به مذاکره با اتحادیه اروپا می رود و خارج شدن از اتحادیه اروپا (برکزیت) را کامل و سریع به اجراء در می آورد. اما تمام معادلاتش به هم ریخت و غلط از آب درآمد. این نماینده راست افراطی بنا به ماهیت طبقاتی ش، نسل جوان کارگر و بیکار و بی آینده و طبقه فرو دست و جنبش از پائین را نادیده گرفت و در نظر داشت همانند مارگارت تاچر لقب "بانوی آهنین" در زدن رفاهیات طبقه کارگر و بیکار جامعه را به خود اختصاص دهد و این مدال شرم و گستاخی را به گردنش آویزان کند.

نسل جوان عاصی و بیکار و بخش زیادی از طبقه کم درآمد جامعه که در انتخابات قبلی شرکت نمی کردند اینبار تصمیم گرفتند جلو گستاخی و سیاست های دست راستی و شبه نژادپرستانه ترزا می را در کشورشان بگیرند. در عدم حضور حزب کمونیستی رادیکال و قدرتمند تنها آلترناتیویشان شرکت در انتخابات و حمایت از **جرمی کوربین** رهبر حزب کارگر بود. مقابله با ترزا می تنها یکی از دلایلی بود که هم درصد بیشتری از مردم در انتخابات شرکت کردند هم درصد آرای حزب کارگر نسبت به چند دوره گذشته بیش از ده درصد بالا رفت. دلیل مهمترش که بی ربط به مقابله با ترزا می نیست وجود خود **جرمی کوربین** بود که به عنوان نماد علیه احزاب دست راستی در پارلمان و کشور بریتانیا از وی نام می برند و همچنین به دلیل شخصیت و کاریزمای خاصی که در پارلمان و جامعه به عنوان مدافع کارگران، بیکاران، سالمندان، کودکان و پناهندگان دارد، است.

کوربین چند هفته پیش از انتخابات مانیفستی را که خلاصه اش دفاع و حمایت از طبقه کم درآمد جامعه و به ضرر ثروتمند ان جامعه است را اعلام کرد و در سخنرانی هایش قاطعانه و بدون لرزش صدا از آن دفاع کرد. سخنرانی های **کوربین** دفاع قاطعانه اش از مانیفستش که بسیاری آن را مانیفست سوسیالیست ها می دانند وی را به رهبری محبوب در بین جوانان و قشر کم درآمد جامعه تبدیل کرد. قبل از آن همین بخش جامعه وی را رهبری بی بنیه و ضعیف خطاب می کردند و می گفتند با وجود سابقه و کارنامه روشن، اما مثل یک رهبر ظاهر نمی شود و با صراحت کامل از چیزی که به آن اعتقاد دارد یا دفاع نمی کند یا توان دفاع از آن را ندارد و همیشه در پشت همه ظاهر می شود. اما فشار از

پائین و به چپ چرخیدن بیشتر جامعه به خصوص نسل جوان و هل دادنش از طرف همین نسل جوان او را مجبور کرد در قامت یک رهبر اجتماعی ظاهر شود. کسی باورش نمی شد **کوربین** بی سرو صدا که با وجود این که در عرصه ضد سرمایه داری، ضد جنگ، ضد نژادپرستی، ضد خارجی ستیزی و ... فعال بود و چندین بار در تظاهرات ها توسط پولیس دستگیر شده بود در این قامت ظاهر شود و به یک رهبر اجتماعی برای نسل جوان و قشر پائین جامعه تبدیل شود.

مستقل از اینها که بالاتر هم اشاره کردم، رأی به **جرمی کوربین** نه بزرگی به قدری **ترزا می** و سیاست های دست راستی و خارجی ستیزی اش بود. بخش متمدن مردم بریتانیا خواستند به مردم جهان نشان دهند که نمی خواهند مثل کشور امریکا، استرالیا، پولند، فلیپین و ... یک شبه نژادپرست مثل دونالد ترامپ سکان مملکت شان را در دست بگیرد. قطعاً اگر آلترناتیو بهتری از **جرمی کوربین** داشتند انتخاب دیگری می کردند اما در نبود الترناتیو انقلابی-کارگری این بهترین گزینه و انتخاب شان بود. این انتخابات ثابت کرد که هر چقدر **کوربین** سیاست های چپی را اتخاذ و از آن دفاع کند درصد بیشتری از قشر پائین جامعه به وی روی می آورند. این پیام واضح را باید **کوربین** دریافته باشد که ایده سوسیالیسم و برابری طلبی نه فقط کم رنگ نشده بلکه بیشتر از هر موقع و در باتلاقی که سرمایه در آن فرو رفته بیشتر ضرورت پیدا کرده است. اکثریت مردم بریتانیا **جرمی کوربین** را یک سوسیالیست و حتی کمونیست می دانند و اگر خود **کوربین** قبلاً در این قضیه شک داشت الان باید شکش برطرف شده باشد.

بحران سرمایه داری و طرح ریاضت اقتصادی و فشار بر طبقه کارگر و جوانان و مانیفست جدید **کوربین** در این انتخابات و نیاز و ضرورت سوسیالیسم موقعیتی را ایجاد کرد که برای اولین بار حزب محافظه کار و راست های بریتانیا همچین شکست مفضحانه ای را بخورند. چهار وزیر حزب محافظه کار رأی کافی را برای ورود به پارلمان کسب نکردند، حزب استقلال بریتانیا تنها کرسی خود را از دست داد، حزب ملی گرای اسکاتلند رأی کافی برای رفتن به پارلمان را نیاورد، نیک کلی رهبر پیشین حزب لیبرال دمکرات هم رأی کافی را کسب نکرد و چند مورد دیگر که نشان از به چپ چرخیدن جامعه و بحران سرمایه داری است و ضرورت سوسیالیسم در این جامعه است.

در این انتخابات تا الان برای اولین بار ۳۰ درصد نمایندگان پارلمان به زنان اختصاص داده شد که در تاریخ انتخابات بریتانیا بی سابقه بوده است. حمایت بی سابقه زنان و اقلیت های جنسی از **کوربین** هم خود نشان از پیشرفت روندی در زمینه حقوق زنان و اقلیت های جنسی می باشد.

جرمی کوربین هنوز نخست وزیر نشده است و معلوم هم نیست هیچ وقت بشود. اما چیزی که معلوم است به دست آوردن کرسی های بیشتر و کسب بیش از ده درصد رأی بیشتر حزب کارگر نسبت به گذشته در این انتخابات است و این خود یک پیروزی بزرگ برای وی و جناح چپ حزب کارگر محسوب می شود. فعلاً هیچ کدام از این دو حزب رأی کافی کسب نکردند. یا **ترزا می** با یک حزب دیگر ائتلاف تشکیل می دهد که اگر این کار عملی نشود **جرمی کوربین** دولت اقلیت تشکیل می دهد و یا انتخابات در ماه اکتوبر دوباره برگزار می شود. امروز **ترزا می** بعد از مشورت با ملکه بریتانیا اعلام کرده که با حزب **دی یو پی** ایرلند شمالی که یک حزب مذهبی و به شدت عقب افتاده است برای تشکیل دولت ائتلاف می کند. اما اگر فرض بگیریم این دوره یا بعداً **جرمی کوربین** نخست وزیر بریتانیا شود و اگر حتی تمام مانیفستش را به اجراء درآورد هنوز با مانیفست کمونیستها و یک جامعه سوسیالیستی فاصله زیادی دارد. اما موضوعی که مطرح است به چپ چرخیدن جامعه و نسل جوان و نیاز این جامعه به سوسیالیسم و البته فشار به وی برای رادیکال شدن و استفاده اش از این فرصت است. این وضعیت، فضاء را به نفع چپ جامعه و طبقه کارگر تغییر می دهد و طبقه کارگر را در موقعیت بهتری نسبت به گذشته برای رفتن به سوی سوسیالیسم قرار می دهد.

جوانان بریتانیایی در این انتخابات ثابت کردند که تشنه سوسیالیسم هستند.

نهم جون ۲۰۱۷